

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 76.142 van 7 oktober 1998

A. 74.349/VI-13.874

In zake : **ROUSSEL** Daniel,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Sylvie BERTHOLET, advocaat,
avenue de Luxembourg 6
6791 Athus,

tegen :

de Stad Aarlen,
vertegenwoordigd door zijn college
van burgemeester en schepenen.

DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,

Gezien het op 14 mei 1997 ingediende verzoekschrift, waarbij Daniel ROUSSEL de nietigverklaring vordert van "de mededeling van de beslissing die de verwerende partij op 7 maart 1997 heeft genomen betreffende de tuchtstraf van de berisping die (aan hem) is opgelegd en waarvan kennis is gegeven op 17 maart 1997 en (van) alle beslissingen die daaraan ten grondslag liggen";

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van mevrouw DAGNELIE, eerste auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 23 december 1997, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memorie van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 16 juni 1998, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 30 september 1998;

Gehoord het verslag van de heer CLOSSET, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. BERTHOLET, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van Mr. BAUDINE, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van mevrouw DAGNELIE, eerste auditeur bij de Raad van State;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker directeur der werken is van de stad Aarlen; dat hij op 16 december 1996 verzocht is om op 10 januari 1997 voor het college van burgemeester en schepenen te verschijnen om er te worden gehoord betreffende verscheidene feiten die hem ten laste werden gelegd in verband met de wijze waarop hij twee dossiers inzake bouwvergunningen had behandeld en betreffende de omstandigheid dat hij er te lang over deed om op brieven van burgers te antwoorden; dat hij op

10 januari 1997 is gehoord door het college, dat hem op 7 maart 1997 de bestreden straf van berisping heeft opgelegd; dat hij van die omstandig gemotiveerde beslissing op de hoogte is gebracht bij een brief van 17 maart 1997 die hem op 18 maart 1997 is overhandigd; dat die brief als volgt luidt :

" (...) Hierbij delen wij u de straf mee die het schepencollege u tijdens zijn vergadering van 7 maart 1997 heeft opgelegd nadat u op 10 januari 1997 bent verhoord.
Het college legt u als straf een BERISPING op.
Wij wijzen u erop dat u overeenkomstig de rechtspositieregeling binnen een termijn van zestig dagen vanaf de kennisgeving van deze brief beroep kunt instellen bij de Raad van State ...";

Overwegende dat verzoeker een middel, het negende van zijn verzoekschrift, ontleent "aan schending van artikel 307 van de Gemeentewet, doordat van de met redenen omklede beslissing, dat wil zeggen van het besluit van het college waarbij als straf een berisping wordt opgelegd, geen kennis is gegeven aan verzoeker, doordat verzoeker bij de brief die hem op 17 maart 1997 is overhandigd op de hoogte is gebracht van het feit dat het schepencollege hem in zijn vergadering van 7 maart 1997 een tuchtstraf heeft opgelegd en van de aard van die straf ..., (maar) dat van het besluit van het college d.d. 7 maart 1997 zelf geen kennis is gegeven, terwijl artikel 307 uitdrukkelijk bepaalt dat van de beslissing binnen tien werkdagen aan de betrokkene kennis moet worden gegeven om te voorkomen dat ze als ingetrokken zou worden beschouwd ..."; dat hij in zijn processtukken stelt dat hij alleen de brief van 17 maart 1997 heeft gekregen en dat hem nooit van het besluit zelf kennis is gegeven, wat verklaart waarom hij in zijn verzoekschrift zijn beroep heeft gericht tegen de mededeling van 17 maart 1997 en tegen "alle beslissingen die daaraan ten grondslag zouden kunnen liggen"; dat hij opmerkt dat artikel 307 van de nieuwe gemeentewet duidelijk is en geen loutere mededeling omtrent de

getroffen beslissing maar een kennisgeving zelf ervan vereist; dat hij betoogt dat hij eerst "ter gelegenheid van deze procedure tot nietigverklaring" heeft kunnen zien in welke bewoordingen het besluit en inzonderheid de motivering ervan zijn gesteld;

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat "van het besluit van het college d.d. 7 maart 1997 kennis is gegeven aan verzoeker, die op de brief van 17 maart 1997 heeft aangegeven "ontvangen op 18 maart 97"; dat zij in haar laatste memorie verklaart "erbij (te blijven) dat de beide getypte bladzijden van het besluit ter kennis van verzoeker zijn gebracht", waarbij de brief betreffende de "Kennisgeving van de beslissing van het College van 7 maart 1997" aangeeft dat overeenkomstig de artikelen 11 en 60 van het administratief en geldelijk statuut van het gemeentepersoneel van de Stad Aarlen gebruik gemaakt is van de procedure van de overhandiging van de beslissing; dat zij benadrukt dat verzoeker op de kopie van die brief heeft vermeld en met zijn handtekening heeft bevestigd dat hij die wel degelijk op 18 maart 1997 om 14 uur heeft ontvangen; dat zij erop wijst dat verzoeker in de uiteenzetting van zijn middelen gewag maakt van "verscheidene gegevens uit het besluit van 7 maart 1997 die niet uitdrukkelijk in de voorafgaande processtukken (dossier, oproeping, conclusies voor en na het verhoor, enz.) waren vermeld, zodat het volgens haar duidelijk is dat hij wel degelijk van het besluit zelf op de hoogte was; dat zij erop wijst dat verzoeker immers gewag maakt van de aanwezigheid van de burgemeester tijdens de vergadering d.d. 7 maart 1997 van het college, van de omstandigheid dat naar verzoekers hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie is verwezen, wat pas in het besluit zelf voor het eerst is vermeld, en, ten slotte, van de vermelding in dat besluit van het feit dat hij het proces-verbaal van zijn verhoor slechts

"onder voorbehoud" heeft ondertekend, terwijl in dat proces-verbaal zelf staat vermeld dat verzoeker het alleen ondertekend heeft "voor zover zijn conclusies daarin worden vermeld";

Overwegende dat artikel 307, eerste en tweede lid, van de nieuwe gemeentewet als volgt luidt :

" Van de met redenen omklede beslissing wordt zonder verwijl kennis gegeven aan de betrokkene, hetzij bij een ter post aangetekende brief, hetzij door overhandiging tegen ontvangstbewijs. Wordt van de beslissing geen kennis gegeven binnen de termijn van tien werkdagen, dan wordt ze als ingetrokken beschouwd. Tuchtvervolgning voor dezelfde feiten kan niet worden ingesteld.";

dat die bepaling dus vereist dat van de "met redenen omklede beslissing" kennis wordt gegeven; dat aan dit vereiste niet voldaan wordt door een mededeling per brief waarin alleen wordt vermeld welke straf op welke datum door welke overheid is opgelegd; dat op het verzuim om binnen de termijn van tien werkdagen op regelmatige wijze van het besluit kennis te geven een radicale straf staat, aangezien de wet stelt dat de tuchtstraf in dat geval als ingetrokken wordt beschouwd en dat voor dezelfde feiten geen nieuwe tuchtvervolgning mag worden ingesteld;

Overwegende dat de verwerende partij in casu, bij haar brief d.d. 17 maart 1997, die op 18 maart 1997 aan verzoeker is overhandigd, verzoeker alleen op de hoogte heeft gesteld van de aard van de straf die het college had uitgevaardigd en van de dag waarop dat is gebeurd;

Overwegende dat de omstandigheid dat verzoeker in de uiteenzetting van de middelen in zijn op 14 mei 1997 ingediend verzoekschrift gewag maakt van verscheidene gegevens die in het bestreden besluit vermeld staan, niet bewijst dat de met redenen omklede

beslissing van het college hem binnen de wettelijke termijn van tien dagen op regelmatige wijze ter kennis is gebracht; dat verzoeker er overigens zeer goed kon van uitgaan dat de burgemeester het college had voorgezeten en dat van zijn voorbehoud bij het ondertekenen van het proces-verbaal gewag zou worden gemaakt; dat hij evenmin de inhoud van het besluit zelf diende te kennen om van zijn hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie gewag te kunnen maken;

Overwegende dat het middel gegrond is; dat er geen grond bestaat om de overige middelen van het verzoekschrift te onderzoeken,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit d.d. 7 maart 1997 waarbij het college van burgemeester en schepenen van de stad Aarlen aan Daniel ROUSSEL, administratief directeur van de dienst der werken, de tuchtstraf van de berisping oplegt.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 7.000 frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel in openbare
terechtzitting van de VIe kamer, op zeven oktober 1900
achteennegentig door :

de HH. CLOSSET,	kamervoorzitter,
HANSE,	staatsraad,
LEWALLE,	staatsraad,
Mevr. NOTEBAERT,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

Chr. NOTEBAERT.

Ch.-L. CLOSSET.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.